

วิถี คติ ความเชื่อและภูมิปัญญาชาวไทยเชื้อสายจีนกับการจัดพื้นที่
ศาสนสถานชุมชน ศาลเจ้าจีน ในพื้นที่ วัฒนธรรมลุ่มน้ำ
บางปลาสร้อย - ชลบุรี เขตบางปะกง - ฉะเชิงเทรา

The path of faith and wisdom of Thai - Chinese descent
with space management, religious area, community, and Chinese shrine
in the area of Bangplasoi - Chonburi, Bang Pakong - Chachoengsao

❖ สมาน สวรรณ ❖

วิถี คติ ความเชื่อและภูมิปัญญาชาวไทยเชื้อสายจีน กับการจัดพื้นที่ ศาสนสถาน ชุมชน ศาลเจ้าจีน ในพื้นที่ วัฒนธรรมลุ่มน้ำ บางปลาส์ร้อย - ชลบุรี เขตบางปะกง - ฉะเชิงเทรา

The path of faith and wisdom of Thai - Chinese descent with space management, religious area, community, and Chinese shrine in the area of Bangplasoi - Chonburi, Bang Pakong - Chachoengsao

❖ ลงนาม สรรพศรี¹ ❖

บทคัดย่อ

จากการดีตบรรพบุรุษชาวยาไทยเชื้อสายจีน ในยุคแรกของ การอพยพจากจีนแผ่นดินใหญ่ เข้ามาตั้งถิ่นฐานบริเวณชุมชน ชาวยาเหลาทางภาคตะวันออกเฉียงใต้ แม่น้ำบางปะกง มีอาชีพเป็น ลูกจ้าง และชาวประมง ต่อมาริเริ่มทำการค้าขายแลกเปลี่ยนสินค้า โดยใช้ฐานระบบเครือข่ายแบบตระกูลแท้ ด้วยระบบเครือญาติที่ อพยพมาจากแผ่นดินใหญ่ที่มีบ้านหรือเมืองเดียวกัน ทำให้ชุมชน ชาวจีนมีฐานะดีขึ้น ทำให้มีการเพิ่มขึ้นของจำนวนชาวจีนซึ่ง เกิดการย้ายพื้นที่และการขยายตัวของพื้นที่ติดต่อ จากปากแม่น้ำ บางปะกงขยายตัวไปตามริมฝั่งแม่น้ำเจ้าสูตรเข้าสู่เขตอำเภอเมือง ฉะเชิงเทรา รวมทั้งบางปลาส์ร้อย ขยายตัวจากอยุธยาตาม ริมทะเล เข้าสู่ตลาดน้ำตลาดล่างชุมชนหนาแน่นวัดใหญ่อินทราราม ทำให้บริเวณนี้กลายเป็นแหล่งชุมชนของชาวจีนที่มีขนาดใหญ่ ดังนั้นการศึกษาติดความเชื่อและภูมิปัญญาชาวไทยเชื้อสายจีน ในพื้นที่ วัฒนธรรมลุ่มน้ำ กับการจัดพื้นที่ศาสนสถานชุมชน ศาลเจ้าจีน ในเขตบางปะกง ฉะเชิงเทรา - บางปลาส์ร้อย ชลบุรี จึงเป็นการ ศึกษาพื้นฐานความเชื่อความศรัทธาด้วยเดิมของชาวจีนในพื้นที่ ที่มีต่อบรรพบุรุษ องค์เทพต่างๆ ทั้งแนวคิดเรื่องการไหว้ พ่อพันธุ์ และความต้องการสถานที่อันเป็นศูนย์รวมสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพื่อ การประกอบพิธีกรรมตามความเชื่อ โดยมีศาลเจ้าเป็นพื้นที่ ทางวัฒนธรรมของชุมชนชาวจีน ซึ่งเกิดขึ้นภายใต้ความเชื่อ ในขนบประเพณี

จากการศึกษาพบว่าการพัฒนาการศาลเจ้าในวัฒนธรรม ลุ่มน้ำ ประกอบด้วย แนวคิดที่ 1 เป็นกลุ่มสถานที่ไหว้พ่อพันธุ์ เมื่อหลักสี่ทิศของอำเภอเมือง แนวคิดที่ 2 กำหนดอาคาร สิ่งก่อสร้างศาลเจ้า ในระยะเริ่มต้น บางแห่งนำเอาเชียงหัววย (จี้รูป) กระถางถูป หรือผงเข้าถูป มาจากเมืองจีน หรือจากศาลเจ้าใหญ่ นำมาบูชา เริ่มจากศาลเจ้าขนาดเล็ก หลังคามุงจากมาเป็น โครงสร้างไม้ จนพัฒนามาเป็นอาคารทรงตึก ก่ออิฐถือปูน ลักษณะ รูปแบบของศาลเจ้า เป็นสถาปัตยกรรมสกุลช่างแต่จีว์เป็นต้น แบบในการพัฒนาและคลี่คลายขยายขนาดและจำนวนขึ้น ในช่วงหลังต่อมา มีรูปแบบ การสร้างสรรค์ สถาปัตยกรรม ประดิษฐกรรม จิตรกรรม ตกแต่งสวยงาม มีการรับอิทธิพล แบบแผนคติความเชื่อจากศิลปศาลาเจ้าจีนต้นแบบ มีคุณค่า ทางความงามความวิจิตรของฝีมือช่างที่เป็นช่างห้องถังและ ช่างรับเหมาจากนักพื้นที่ โดยศาลเจ้าจีนปรากถูปที่ว้าปันนั้น นอกจากเป็นสถานที่พึงทางใจตามคติความเชื่อประเพณีดั้งเดิม ศาลเจ้าจีน ยังมีคุณค่าทางศิลปกรรมความงามความวิจิตร เป็นหลักฐานทางวัฒนธรรมที่มีมลพินได้ คงอยู่เป็นร่องรอย ทางประวัติศาสตร์ ทางศิลปวัฒนธรรมประเพณีของชาวจีน ในวัฒนธรรมลุ่มน้ำ

คำสำคัญ: ภูมิปัญญา, การจัดพื้นที่, ศาสนสถานชุมชน, วัฒนธรรมลุ่มน้ำ

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชานิเทศศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Abstract

According to the immigration from mainland, China, Thai-Chinese ancestors settled in the seaside of Bangplasoi and Ao Bang Pakong River working as employees, fishermen. Later they began trading goods by using network system of family surname “SAE” who migrated from the same village of mainland. This made Chinese community has a better life and increased in the number of Chinese people to expand the marketing area from Ao Bang Pakong River, along the river, to the district of Chachoengsao including Bangplasoi. Bangplasoi was expanded the area by constructing bridges along the seaside into the market (Talaat Bon and Talaat Lang) and community in front of Wat Yai Intharam Royal Monastery which made this area become the largest Chinese community. Therefore, the study of beliefs and knowledge of Thai-Chinese people in the area of cultural watershed with space management, religion, and Chinese shrine of Bang Pakong - Chachoengsao and Bangplasoi - Chonburi is the study of the traditional faith beliefs of the Chinese in the area and the idea of worshiping the earth and the need to place a sacred center for rituals according to faith. The shrine is a cultural area of the Chinese community which occurs from the belief in tradition.

The study found that the development of the Shrine in Watershed Culture consisted of two concepts as the following: the first concept is as a group of place that worshiping the earth in four main directions of city. The second concept is constructing shrines by using wood as structures to create small shrine and worshiping incense ash from China or main shrine. Then, the wooden structure of shrine was developed to brick building styles of the shrine which is the architecture of the Chaozhou as a model to develop and expand the size including the number of floors. Moreover, sculpture, painting, and beautiful decoration, which influenced by the traditional beliefs of Chinese art, are arranged in the shrine. This is valuable to the beauty of craftsmanship, local craftsmen, and contractors from outside area. In addition to being a spiritual place, according to traditional beliefs, Chinese shrines are also valuable in the arts, beauty, and magnificent as a visible cultural evidence including to remain a historical traces of Chinese culture and traditions in the watershed

Keywords : Wisdom, Space, Community Places, Watershed Culture

บทนำ

วิถี คติ ความเชื่อและภูมิปัญญาชาวไทยเชื้อสายจีน กับการจัดพื้นที่ ศาสนสถาน ชุมชน ศาลาเจ้าจีน ในพื้นที่ วัฒนธรรมสู่เมือง บางป่าสروย-บางปะกง : สภาพเมืองชุมชนชาวนา ลุ่มน้ำ บางปะกง มีพื้นที่อยู่ริเวณอำเภอทางภาคกลาง ส่วนบางป่าสروย ซึ่งเดิมคือ เมืองบางป่าสروย อำเภอเมืองชลบุรีในปัจจุบัน วัฒนธรรมแห่งลุ่มน้ำ อาจกล่าวได้ว่าเป็นปฐมบทที่สำคัญในการถือกำเนิด เป็นการรวมตัวของกลุ่มคนไม่น่า ขยายตัวเพิ่มเริ่ม公然จนพัฒนา เป็นเมืองใหญ่ตั้งแต่แรก建立 ให้เป็นของชุมชนสำคัญๆ ของโลกมาแล้ว

การสืบคันธารวบรวมข้อมูลสาระความเคลื่อนไหวความเปลี่ยนแปลงทางสังคมอันเกี่ยวกับภูมิปัญญาและวิถีทางวัฒนธรรมเป็นเรื่องสำคัญมาก อัตลักษณ์ (Identity) ความเป็นตัวตนของตนเอง ในการเป็นชุมชนริมน้ำ บริเวณ บางป่าสروย บางปะกง ซึ่งคำว่า อัตลักษณ์ ชุมชนริมน้ำหมายถึงลักษณะเด่นทางวัฒนธรรม วิถีชีวิตประเพณี ภูมิรู้ ภูมิปัญญาเฉพาะตัวของการตั้งถิ่นฐาน ในที่ราบลุ่มริมทะเล ปากอ่าวไทย แม่น้ำ บางปะกง และยังมี ลำคลองหดหายสาหร่าย เชื่อมแม่น้ำ พื้นที่ชุมชนริมน้ำ ซึ่งถือได้ว่า เป็นชุมชนฐานน้ำ หรือเป็นเมืองที่มีความลึกพื้นที่ กับน้ำ โดยการศึกษา ครอบคลุมชุมชนเมือง ตลาด ศาลาเจ้าจีน ชุมชนชาวจีน ที่ตั้งอยู่ริมทะเล บางป่าสروย จนถึงปากอ่าว แม่น้ำ บางปะกง

รูปแบบและองค์ประกอบทางวัฒนธรรมความเชื่อประเพณี ของชุมชนชาวจีนเหล่านี้ สะท้อนถึงภูมิหลังทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ นิเวศวิทยา และขนบธรรมเนียมของกลุ่มชาวยไทย เชื้อสายจีน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของชุมชนฐานน้ำ ตลาดน้ำ การค้าขายทางน้ำ ริมทะเล ปากอ่าว แม่น้ำ บางปะกง เป็นตลาดที่มีความเคลื่อนไหวมาก มีมากกว่าตลาดน้ำในช่วงแรก ต่อมาเกิดนิวยาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสู่หัวเมืองภาคตะวันออก ทางบก การขนส่ง เปลี่ยนจากเรือ มาสู่รถยนต์ ส่งผลให้ชุมชนฐานน้ำ การค้าขายแลกเปลี่ยนสินค้า ของชาวจีน ปรับเปลี่ยน เป็นชุมชนฐานบก ซึ่งมีผลกระทบทั้งทางกายภาพ เศรษฐกิจ และสังคมศิลปวัฒนธรรมอีกด้วย

การเกิดชุมชนชาวจีนในจังหวัดชลบุรี และในบางป่าสروย

ชาวจีนในสยามประเทศหรือในประเทศไทยมีลักษณะรูปแบบที่คล้ายกันคือบรรพบุรุษมีการอพยพมาจากจีนแผ่นดินใหญ่ ชาวจีน ยุคแรกๆ ที่อพยพมาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทยจำแนกตามกลุ่มภาษาได้ 5 กลุ่มใหญ่ ได้แก่ ยกเกี้ยน แคะ (หากก้า) ไหหลำ

แท้จิ้ว และกว่างตุ้ง โดยมีกลุ่มภาษาแท้จิ้วมีจำนวนประชากรมากที่สุดและตั้งถิ่นฐานกระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทยเข้าสู่พื้นที่ชุมชนตามหัวเมือง อำเภอต่างๆ แทนทุกจังหวัด

จังหวัดชลบุรี เรียกกันสั้นๆ ว่า “เมืองชล” เป็นจังหวัดขนาดใหญ่มีประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น มีความสำคัญทางเศรษฐกิจการค้าอุดหนุน กรรมการท่องเที่ยวชายทะเล ตะวันออก เป็นแหล่งเกษตรกรรมปลูกพืชเศรษฐกิจ ได้แก่ อ้อย มันสำปะหลัง และยางพารา รวมทั้งเป็นที่ตั้งท่าเรือน้ำลึก แหลมฉบัง และแหล่งอุตสาหกรรมโรงงานที่สำคัญ ตามประวัติ ปรากฏหลักฐานว่า เมืองชลบุรีมีมาแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา เดิมเป็นเมืองเล็กๆ หลายเมือง ได้แก่ เมืองบางทราย เมืองบางป่าสروย และเมืองบางพระ ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 5 ได้รวบรวมเมืองต่างๆ ที่อยู่อาศัยอยู่ทุกอำเภอสังเกตจากการสร้างศาลาเจ้า และจำนวนร้านค้าขายมีป้ายเป็นภาษาจีนในตลาดชุมชนในเขตอำเภอต่างๆ ทั้ง 11 อำเภอ คือ อำเภอเมืองชลบุรี อำเภอหนองโภ อำเภอพันสนิค อำเภอบ้านบึง อำเภอพานทอง อำเภอป่าตอง อำเภอศรีราชา อำเภอบางละมุง อำเภอสัตหีบ อำเภอเกาะสีชัง และอำเภอเกาะจันทร์

พื้นที่ริมทะเลในเขตอำเภอเมืองชลบุรี รวมถึงบริเวณชุมชนบางป่าสروยนั้นจึงมีชัยจำนวนมาก เป็นชุมชนที่มีการตั้งถิ่นฐานมากกว่าร้อยปี ชาวบ้านประกอบอาชีพชาวประมง บางส่วนทำมาค้าขายแลกเปลี่ยนอย่างหลากหลาย โดยมีชื่อเรียกเฉพาะในบริเวณริมทะเลแทนนี้ เรียกว่า ชุมชนบ้านสะพาน ในสมัยก่อนมักสร้างบ้านเรือนอยู่ในทะเลและจะสร้างสะพานไม้ตัดเลาเป็นทางใช้ในชีวิตประจำวัน ลงไปในทะเลเป็นทางเดิน เชื่อมต่อกัน จากแนวโน้มวิชาการ เพื่อใช้เป็นเส้นทางสัญจรของประชาชนที่อาศัยอยู่สองฝั่งสะพานลงสู่ทะเล ประกอบกับในช้อยนี้มีศาลเจ้าศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเป็นที่เคารพนับถือของผู้คนตั้งอยู่ที่ต้นชัยและห้วยซอย คือ ศาลาเจ้าอกเกียนปุน เก้ง อยู่ต้นชัย และศาลาเจ้าที่ตั้งอยู่ห้วยซอย จึงเป็นที่มาของคำว่า “สะพานศาลาเจ้า” เมื่อก่อนที่ยังไม่มีถนนสุขุมวิท “ท่าเรือพลี” เป็นท่าเรือที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในด้านเศรษฐกิจ เพราะเป็นท่าเรือสำหรับเรือคลอมและเรือกลไฟ รับส่งสินค้า และรับส่งผู้โดยสารระหว่างชลบุรี-กรุงเทพฯ และจังหวัดอื่นๆ จึงเป็นที่มาของ “ท่าเรือพลี”

ปัจจุบัน “ท่าเรือพลี” เป็นที่ตั้งของชุมชนที่มีความเข้มแข็งบนวิถีชุมชนชาวเลดั้งเดิมที่มีมาแต่ต้นกาลเป็นที่ตั้งของท่าเรือประมงที่ให้ผลิตผลทางทะเลล่อเลี้ยงผู้คนในชุมชนชายทะเลชลบุรีและพร้อมจะเป็น “ตลาดประมงท่าเรือพลี” แหล่งรวมอาหารทะเลแห่งใหม่ของจังหวัดชลบุรี และภาคตะวันออก ตลาดประมงท่าเรือพลี ตลาดน้ำของทะเลสุดอิ่มใจเมืองชลบุรี ท่าเรือพลี ตลาดอาหารตั้งอยู่ในอำเภอเมืองชลบุรีและจังหวัดฉะเชิงเทรา บริเวณแบบบางปะกงจากปากอ่าวน้ำบางปะกงจนไปถึงท่าเรืออำเภอบ้านโพธิ์ จ.ฉะเชิงเทรา ส้มผักได้กับวิถีชีวิตรุ่มเรือนแพลี่ยองอย่างชาๆ จากชาวประมงชาวยังคงวิถีเกษตรกรรมริมน้ำสู่อุตสาหกรรมการขายที่เพื่อสร้างงานอุตสาหกรรมโกดังเก็บสินค้า ลั่นนามันขนาดใหญ่เรือเดินทางบรรทุกแก๊สและน้ำมัน ฯลฯ

การขยายตัวของชุมชน เมื่อยุ่ร่วมกันเป็นระยะเวลานานเข้า อัตราการขยายจำนวนประชากรของชาวจีนที่กำเนิดบันพันแผ่นแผ่นติดไทยก็เพิ่มมากขึ้นกลايเป็นชุมชนขนาดย่อมโดยพื้นฐานความเชื่อความศรัทธาดั้งเดิมที่มีต่องค์เทพต่างๆ และต้องการสถานที่อันเป็นศูนย์รวมสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพื่อการประกอบพิธีกรรมตามความเชื่อ สิ่งก่อสร้างที่เรียกว่า ศาลเจ้า (Shrine) อาคารสำหรับรูปเคารพ เ叙ียน เทพเจ้า เทพรักษ์ สิงสถิตอยู่ที่อปภบังก์ชาศูนย์รวมจิตใจ จึงเกิดขึ้น ซึ่งเป็นงานศิลปกรรมอันประกอบไปด้วย สถาปัตยกรรม ประดิษฐกรรม ปูนปั้นประดับ จิตรกรรมภาพวาดประดับอาคาร ศาลเจ้า จึงเป็นหลักฐานสำคัญเชิงวิวัฒนาการ สะท้อนสภาพทางสังคม วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ของชาวจีนอพยพรุ่นแรกสู่ช้างเผือก ซึ่งเกิดบันพันแผ่นแผ่นติดไทย แต่ยังคงรากชาติความเชื่อจากรุ่นสู่รุ่นผ่านทางพิธีกรรมประเพณีต่างๆ นอกจากที่กล่าวมา ศาลเจ้ายังมีความสำคัญในมิติของความเป็นแหล่งศิลปกรรม ท้องถิ่นภายในพื้นที่ ประวัติชุมชนชาวจีนชลบุรี ผสมกลมกลืนเข้ากับเชื้อสายไทยในชลบุรีคือความเชื่อและภูมิรู้ของวัฒนธรรมชาวจีนในเขตบางปะกง - บางปalaสร้อย การศึกษาวิถีคติความเชื่อและภูมิปัญญาชาวไทยเชื้อสายจีนในพื้นที่วัฒนธรรมลุ่มน้ำ กับการจัดพื้นที่ ทางศาสนาสถานชุมชน ศาลเจ้าจีนจึงเป็นสาระสำคัญในการค้นหาภูมิลักษณะที่ยังคงดำรงอยู่

นอกจากนั้นพื้นที่บางปalaสร้อยในอดีต เป็นเมืองขนาดใหญ่ครอบคลุมหลายพื้นที่รวมถึงบางปะกง มีความสำคัญทาง

เศรษฐกิจการค้าอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวชายทะเลตะวันออกที่มีชื่อเสียงมาช้านาน เป็นแหล่งเกษตรกรรม ปลูกพืชเศรษฐกิจได้แก่ อ้อย มันสำปะหลัง และยางพารา รวมทั้งเป็นที่ตั้งท่าเรือน้ำลึก แหลมฉบัง และแหล่งอุตสาหกรรมโรงงานที่สำคัญตามประวัติปรากฏหลักฐานว่าเมืองบางปalaสร้อยและบางปะกงมีมาแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา เดิมเป็นเมืองเล็กๆ หลายเมือง ได้แก่ เมืองบางทราย เมืองบางปalaสร้อย และเมืองบางพระ ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 5 ได้รวมเมืองดังกล่าวเข้าด้วยกันเป็นจังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่มีชุมชนชาวจีนขนาดใหญ่อาศัยอยู่ สังเกตจากการสร้างศาลเจ้าและจำนวนร้านค้าขายในตลาดชุมชนที่ว่าไป โดยบางปalaสร้อยนี้มีพื้นที่บริเวณติดชายทะเลชลบุรี ถือเป็นพื้นที่ว่างเปล่า ดังนั้น才ริเริ่มความประสงค์ต้องการเข้าไปอยู่อาศัยปลูกบ้าน สร้างสะพานยื่นลงไปในดินเลนริมทะเล ทำได้ เนื่องที่ส่องข้างสะพานสามารถนำเรือมา泊ของตนเองมาทดสอบได้ไม่ยากลักษณะไม่ยาก หากมีการสร้างสะพานต่อขึ้นออกไปอีกเจ้าเดิมก็เชื่อเพื่อให้สร้างต่อๆ ไปได้เสมอต่างกันรับรู้ร่วมกันว่าเป็นของส่วนรวม

จากความสัมพันธ์การเชื่อมโยงวัฒนธรรมของชาวจีนจากแผ่นดินใหญ่สู่นานาประเทศตลอดจนถึงประเทศไทยที่กล่าวมา ผู้วิจัยมีความสนใจสำรวจข้อมูลอยู่ในระดับชุมชนเฉพาะ บางปalaสร้อยและบางปะกง โดยผู้วิจัยเลือกศึกษาศาลเจ้าจีนซึ่งมีความสำคัญเป็นสถานที่มหันต์ที่เป็นศูนย์กลางรวมจิตใจของชาวจีนเข้ามาประกอบกิจกรรมตามประเพณีวันสำคัญตลอดทั้งปี

วัตถุประสงค์

- ศึกษาประวัติการกำเนิดชุมชนจีนในย่านบางปalaสร้อยและบางปะกง

- ศึกษา การตั้งถิ่นฐานชุมชนจีนในย่านบางปalaสร้อย และบางปะกง ศึกษาคติความเชื่อวัฒนธรรมสามน้ำ ต่อชุมชน บางปalaสร้อย และบางปะกง การตั้งถิ่นฐาน การปรับตัวเข้ากับชุมชน การรับวัฒนธรรมพื้นถิ่นชาวชลบุรี บางปalaสร้อย และบางปะกง

- ศึกษาวิถีคติความเชื่อและภูมิปัญญาชาวไทยเชื้อสายจีนที่ปรากฏทางสถาปัตยกรรมศาลาเจ้าจีน ที่ประภา ทางกายภาพ รูปแบบทางศิลปกรรมความงาม ความเชื่อและภูมิปัญญาในศิลปกรรมประดับตกแต่ง

กรอบแนวคิดการวิจัย

ศาลเจ้าจีนเป็นหลักฐานทางวัฒนธรรมที่ม่องเห็นได้ คงอยู่ เป็นร่องรอยทางประวัติศาสตร์ ทางศิลปวัฒนธรรมประเพณีของ ชาวยาไทยจีนในเมืองชลบุรี การศึกษาถึงประวัติการกำเนิดศาลเจ้า การศึกษาคดีซึ่งเป็นแบบอย่างหรือแนวทางที่ถือปฏิบัติตนนิยม แบบอย่างความคิดเห็น ความเชื่อต่อการอกรอบแบบทาง สถาปัตยกรรมและศิลปะแต่ง ก่อสร้างศาลเจ้าจีน หรือ วิธีการคิดรวมกันที่เป็นลักษณะของกลุ่มชน ความคิดความเชื่อ ประวัติการกำเนิดการพัฒนาการของคติความเชื่อ จะช่วยให้ เข้าถึงภูมิรู้ของวัฒนธรรม 2 ลุ่มน้ำได้

ขอบเขตการวิจัย

ศึกษาคดีความคิดความเชื่อประวัติการกำเนิดชุมชนจีน ในย่านบางปลาสร้อย และบางปะกง ศึกษารูปแบบการอพยพ การตั้งถิ่นฐาน การปรับตัวเข้ากับชุมชน การรับวัฒนธรรมพื้นถิ่น ชาвлุ่มน้ำ บางปลาสร้อย ศึกษารูปแบบการสร้างตัวทางการค้าขาย สร้างถิ่นฐานชุมชนจีน บางปลาสร้อย - บางปะกง บทบาทของ ศาลเจ้าในการเป็นศูนย์กลางรวมใจต่อชุมชนสังคมของชาวจีน ในชุมชนจีนบางปลาสร้อย การเลือกสถานที่ตั้ง รูปแบบ ประวัติ ความเป็นมา คติความเชื่อ คุณค่าทางศิลปกรรมของเขตด้าน พื้นที่ของศาลเจ้า การผ่านวัฒนธรรมไทย จีนร่วมสมัยในปัจจุบัน

ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

1. ขั้นการสำรวจศึกษามีแนวทางดังนี้
  - (1) ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - (2) ศึกษาสำรวจข้อมูลภาคสนาม ถ่ายภาพ ชุมชนบาง ปลาสร้อย และบางปะกง
  - (3) สัมภาษณ์ประชากรในพื้นที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาข้อมูล และหลักฐาน
  - (4) บันทึกวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจในเบื้องต้น พื้นที่มีบ้านที่วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่ชุมชนได้แก่ผู้นำชุมชน ผู้สูงอายุ ผู้มีบทบาททางวัฒนธรรม เป็นต้น
  - (5) ศึกษารูปแบบทางสถาปัตยกรรมศาลเจ้าจีน ที่ปรากฏทางกายภาพ รูปแบบทางศิลปกรรม ความงาม ความเชื่อแฟงที่ปราภูในศิลปกรรม ประดับตกแต่งจัดระเบียบของข้อมูลตามประเภท

รูปแบบที่ได้รับทางศิลปะการตกแต่ง และลักษณะ ทางสถาปัตยกรรม

2. ขั้นการวิเคราะห์ สรุปเคราะห์ข้อมูล และกำหนด แนวทางวิธีการจัดการข้อมูล

- (1) วิเคราะห์ศึกษาความคิดความเชื่อประวัติการกำเนิด การพัฒนาการศาลเจ้าจีนในชุมชน บางปลาสร้อย บางปะกง
- (2) วิเคราะห์ถึงความเกี่ยวข้องกับการรับอิทธิพลการ ปรับตัวเข้ากับชุมชนเดิมผู้มีบทบาท ผู้บริจาค ก่อสร้างศาลเจ้า การดำรงรักษาการพัฒนา ศาลเจ้าจีน
- (3) วิเคราะห์ ศึกษารูปแบบทางสถาปัตยกรรม ศาลเจ้าจีน รูปแบบทางศิลปกรรมความงาม ความ เชื่อแฟงทางศิลปะการตกแต่ง และลักษณะทาง สถาปัตยกรรม

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า คติความเชื่อและภูมิปัญญาไทยเชื้อสายจีน ในพื้นที่วัฒนธรรมลุ่มน้ำ กับการจัดพื้นที่ศาสนสถานชุมชน ศาลเจ้าจีน ในเขตบางปะกง ฉะเชิงเทรา - บางปลาสร้อย ชลบุรี อัตลักษณ์จีนในพื้นที่สาธารณะ: วัฒนธรรมลุ่มน้ำ มีการกำเนิด และพัฒนาการสัมพันธ์ตามคติความเชื่อของชาวไทยเชื้อสายจีน ชุมชนชาวจีนมีลักษณะรูปแบบที่คล้ายกันคือบรรพบุรุษมีการ อพยพมาจากจีนแผ่นดินใหญ่ ชาวจีนทั้งสองลุ่มน้ำส่วนใหญ่ ยังคงศีบทอดขนบรรรณเนียมประเพณีจีน ทั้งที่เป็นนามธรรมและ รูปธรรม อาทิ คติต่างๆ เช่น ความเชื่อเกี่ยวกับเทพธรรมชาติ ความเชื่อในสวรรค์และเหลวเจ้า ลัทธิเต๋า ชงจื๊อ พุทธศาสนา ฝ่ายมหายาน ความเชื่อ พลังหยินหยาง การนับถือวิญญาณ คติความเชื่อการนับถือวิญญาณบรรพบุรุษ การเคารพบุชา บรรพบุรุษ ในวิถีการดำเนินชีวิต การจัดงานประเพณี ชาวจีน ในวัฒนธรรมลุ่มน้ำต่างก็มีการอนุรักษ์ ศีบทอดจากรุ่นสู่รุ่น จำเป็นต้องมีบทบาททางวัฒนธรรมจีน ทั้งที่เป็นนามธรรมและ รูปธรรม ปรับเข้าสู่วิถีชีวิตในสังคมใหม่ ความเชื่อการสืบทอด อนุรักษ์ศีบทอดสานวัฒนธรรมจีน ร่วมดังกล่าวล้วนเป็นการแสดง อัตลักษณ์จีนในพื้นที่สาธารณะ: บริเวณวัฒนธรรมลุ่มน้ำ ในเขต บางปะกง ฉะเชิงเทรา - บางปลาสร้อย ชลบุรีทั้งสิ้น

จากการวิเคราะห์ศึกษาความคิดความเชื่อความเชื่อและภูมิรู้ของวัฒนธรรมชาน้ำไทยในเขตบางปะกง - บางปลาสร้อย ประวัติการดำเนินการพัฒนาการศalaเจ้าจีนในชุมชนบางปลาสร้อย บางปะกง คิดความเชื่อและภูมิปัญญาชาวไทยเชื้อสายจีนพื้นที่ วัฒนธรรมลุ่มน้ำ วิเคราะห์ถึงความเกี่ยวข้องกับการรับอิทธิพล การปรับตัวเข้ากับชุมชนเดิมกับการจัดพื้นที่ ศาสนสถานชุมชน ศาลเจ้าจีน ผู้มีบทบาท ผู้บริจาคก่อสร้างศาลาเจ้า การดำรงรักษา การพัฒนาศาลาเจ้าจีน วิเคราะห์ศึกษารูปแบบทางสถาปัตยกรรม ศาลาเจ้าจีน รูปแบบทางศิลปกรรมความงาม ความเชื่อแฟง ทางศิลปกรรมต่าง และลักษณะทางสถาปัตยกรรม ประเด็น กรอบความคิดชาวจีนที่ได้จากการวิจัยแบ่งได้ดังนี้

1) ชาวจีนบริเวณลุ่มน้ำทั้งสองฝั่งคงสืบทอด คิด ความเชื่อ วัฒนธรรมประเพณีตามแบบแผนแนวคิดจากปรัชญา อุดติชีวิลลักษิติ เต่า พุทธศาสนาพุทธ และจากคำบอกเล่าจากจำสืบต่อ จำกบรพบุรุษรุ่นแรกซึ่งอพยพจากเมืองจีนแผ่นดินใหญ่ พัฒนา ผสมผสานประยุกต์ให้เหมาะสมกับสภาพทางสังคม เพื่อการดำรงอยู่ให้ได้รับการยอมรับจากชุมชนชาวไทยดังดีมิอย่างไรก็ตามเมื่ออยู่ร่วมกับคนไทยก็รับเอาวัฒนธรรมไทย มาปรับใช้กับวัฒนธรรมเดิมของตน

2) ภูมิรู้เชิงวัฒนธรรมวิชาชาน้ำ สู่การดำรงชีวิตในเขต บางปะกง - บางปลาสร้อย วัฒนธรรมชาน้ำแม่น้ำบางปะกง ระบบนิเวศตามธรรมชาติ แหล่งน้ำจืด แหล่งน้ำเค็ม พื้นที่สองน้ำ ดินแดนสามน้ำ วิถีชีวิต ผู้คน ชุมชนชาวจีน ผู้คนชาวจีนในพื้นที่ วัฒนธรรมร่วมแห่งสายน้ำและท้องทะเล วิถีชีวิตความผูกพันที่หล่อหลอมกำเนิดภูมิปัญญา แห่งสายน้ำ การดำรงอยู่ก่อตัวเป็น วัฒนธรรมจากระบบนิเวศชายฝั่งและท้องทะเล จนเรียกว่า วัฒนธรรมสามน้ำ คือ น้ำเค็ม น้ำกร่อย น้ำจืด ซึ่งสายน้ำนี้ ส่งผลเกี่ยวกับวิถีชีวิตของผู้คนริมฝั่งน้ำ สัตว์น้ำชายฝั่ง

3) การประสานสัมพันธ์การเชื่อมส่องวัฒนธรรมระหว่าง ไทย จีน ชาวจีน การปรับตัวให้เข้ากับความเชื่อถือตามธรรมเนียม ไทยเห็นพ้องคล้อยตามธรรมเนียมไทย จีน จึงหลอมรวมเข้า ด้วยกัน เกี่ยวกับนวนิยายไม่ออกกับวิถีไทย

4) การค้าขายคือพลังทางเศรษฐกิจของชุมชนปัจจัยสำคัญ ในการดึงดูดชาวจีนให้อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานคือ มีผู้คนอยู่อาศัย มีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ พื้นที่ลุ่มน้ำ ทรัพยากรป่าไม้ และ ป่าชายเลน พื้นฐานชุมชนดังเดิมอาชีพชาวไร่ ชาวสวน ชาวประมง

ชาวจีนจึงเลือกอพยพเข้ามาตั้งหลักแหล่งทำมาหากินอยู่ตาม ริมแม่น้ำบางปะกงเมืองฉะเชิงเทรา เส้นทางการค้าทางแม่น้ำ บางปะกง เป็นเมืองท่านำประมงท่าเรือพลี ชลบุรี บริเวณแห่งนี้ มีเส้นทางคมนาคมสะดวก ชาวจีนเลือกเป็นพ่อค้าคนกลาง ค้าขาย และเปลี่ยนชาวจีน มีหัตถกรรม การทำงานค้าขาย ดำเนินกิจการเป็น ศูนย์กลางตัวแทนการค้าขายแลกเปลี่ยนโดยใช้ตสาด ศูนย์กลาง ชุมชนท้องถิ่น ตลาดมีความสำคัญ มีความจำเป็นในการดำรง ชีวิตประจำวัน

สายน้ำก็คือแม่น้ำบางปะกง สายน้ำผู้หล่อเลี้ยง สายน้ำ แห่งชีวิต หรือสายน้ำแห่งมังกร ตามคิดของชาวจีน สายน้ำแห่ง มังกร ของเมืองแปดริ้ว เปรียบเทียบแม่น้ำบางปะกงเป็นสายน้ำ แห่งมังกร ซึ่งมีลักษณะคล้ายไปมาดุจดัง พญาแมงกร พาดผ่าน เมืองที่มีความอุดมสมบูรณ์ทั้งพื้นที่พันธุ์ รัญญาหาร ทรัพย์ในดิน สินในน้ำ พระบาทสมเด็จพระปูจจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ได้พระราชทานที่ดินให้สร้างวัดเจ็นแห่งหนึ่งชื่อบริเวณเยาวราช คือ วัดเล่งเนียยี่ หรือ วัดมังกรกลมลาวาส ในปัจจุบัน ตามหลักทรงจุย ของคณาจารย์ จันวงศ์スマธิวัตร (สักเท็ง) ผู้มีชื่อเสียงในสมัยนั้น โดยถือว่า วัดเล่งเนียยี่เปรียบเป็นตำแหน่งหัวมังกร และกำหนด ตำแหน่งท้องมังกร ไว้ที่ วัดเล่งยกยี่ จังหวัดฉะเชิงเทรา (พ.ศ. 2450 พระพุทธเจ้าหลวงเสด็จประพาส แล้วได้พระราชทานนาม ว่า “วัดเจ็นประชาสโนโตร”) สำหรับ ตำแหน่งหางมังกร อยู่ที่ วัดเล่งชัย หรือวัดมังกรบุปผาราม จังหวัดจันทบุรี ตำแหน่งต่างๆ ที่พระอาจารย์สักเท็งได้วางไว้นั้น เป็นตำแหน่งของความอุดม สมบูรณ์ทั้ง ทรัพย์สิน เงินทอง การค้าขาย และความสมบูรณ์ของ ธรรมชาติที่หล่อเลี้ยงวิถีผู้คนในบริเวณนั้นอย่างมีความสุข ตำแหน่งท้องมังกรนี้ได้ผสมผสานความเชื่อ ตำนาน เรื่องเล่า และประวัติศาสตร์ของสถานที่สำคัญต่างๆ ที่ตั้งอยู่บริเวณริม แม่น้ำบางปะกง ทำให้เกิดการเรียกชานแม่น้ำบางปะกงว่า สายน้ำแห่งมังกร

อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปดำเนินการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้ แนวคิดการเกิดศาลาเจ้า สามารถแบ่งออกเป็น 2 แนวคิด และ แนวทางการอนรักษ์ ดังต่อไปนี้

- แนวคิดการดำเนินการเกิดศาลาเจ้า บางปะกง ชลบุรี
- แนวคิดที่ 1 เป็นกลุ่มสถานที่ไหว้ฟ้าดิน เขตเมืองหลัก

อำเภอเมือง เป็นจุดเริ่มต้นไม่มีการอัญเชิญองค์เทพเจ้าประดิษฐาน เพื่อเคารพ แต่จะกราบไหว้ตามแนวคิดเรื่อง พ่อพ่อ ซึ่งมีแห่นไหว้ ตามแต่ละแห่งออกแบบ แต่หลักปรัชญาแนวคิดคือ การไหว้พ่อพ่อ เริ่มจากศาลเจ้าเป็นส่วนใหญ่ในระยะเริ่มต้น มีบางแห่งนำเอา เยี้ยหัววย (ชี้ธูป) มาจากเมืองจีนซึ่งนำมาบูชาเป็นการส่วนตัว บางส่วนก็รวบรวมเก็บไว้ส่วนตัว ต่อมามีความสำเร็จ มีผู้มาเคารพ บางแห่งเกิดจากความศรัทธาของบุคคล เช่น ทีตี (พ่อพ่อ) มี 4 หมู่เมือง ทีตี เป็นสถานที่ไม่มีองค์เทพเจ้า เนพะไหว้พ่อพ่อ มีขนาดเล็ก มีเพียงแห่นไหว้พ่อพ่อ (คล้ายๆ ศาลเมืองของไทย) 4 หมู่เมืองของชลบุรี เช่น ที่บ้านสวนมีประมาณ 70 กว่าปี สันนิษฐานว่า เริ่มมีมาพร้อมกับชาวจีนโพ้นทะเลที่อพยพเข้ามา ตั้งชุมชนในอำเภอเมืองชลบุรี

ชลบุรี มี 4 แห่ง

- 1) ทีตีบ้านสวนซอย 1
- 2) ทีตีสีแยกพนัสนิคม ซอย เขาน้อย
- 3) ทีตีสะพานศาลเจ้า (หน้าโรงน้ำปาลทั่งชั้งอะ) อากเกียน
- 4) ทีตีสะพานหลวง

2. แนวคิดการดำเนินต่อการสืบสี่่งก่อสร้างศาลาเจ้า

ในระยะเริ่มต้นบางแห่งนำเอายีหัววย (ชี้ธูป) กระถางธูป หรือผงขี้เถ้าธูป มาจากเมืองจีน หรือจากศาลเจ้าใหญ่ นำมาบูชา แล้วก็พัฒนาเริ่มจากศาลเจ้าขนาดเล็ก หลังคามุนจากมาเป็น โถรสร้างไม้ จนพัฒนามาเป็นอาคารทรงตึก ก่ออิฐถือปูน ตกแต่งสวยงาม ลักษณะของศาลเจ้า เป็นสถาปัตยกรรมสกุลช่าง แต่จิ้ง แบบ ชี้เตี้ยมกิม (สีดำแห่งทอง) ภาพภายนอก ของศาลเจ้าเลงบัวยิ่งศาลเจ้าในปัจจุบันเป็นศาสร้างใหม่ ตลอดจนมีการบูรณะ เป็นศาลาที่ชาวจีนแต่จิ้งในชลบุรีซึ่งมีความ ศรัทธาอย่างแรงกล้า มีกำลังทรัพย์มากพอ ร่วมกันวางแผนมี การกำหนดพื้นที่ก่อสร้างอาคารที่เป็นรูปแบบของศาลเจ้าและ ได้อัญเชิญเทพเจ้าประดิษฐานเพื่อกราบไหว้เคารพเป็นกลุ่มเทพ ที่มีชื่อความ สำคัญ มีตำนานในประวัติศาสตร์ของจีน โดยแบ่ง ดังนี้

กลุ่มที่ 1 องค์ที่มีชื่อเรียกเฉพาะตัว เช่น ชั่นง่วงเยี้ย ภานุ

กลุ่มที่ 2 อาเนี้ย (เจ้าแม่) จะมีชื่อ เจ้าแม่กวนอิม เจ้าแม่ ทับทิม เจ้าแม่เอี้ยงเต็กเนี้ยอาเนี้ย หมายถึง เจ้าแม่ลือทองปิง เยี้ยนซือ ชาไก่จื้อ ปีบเยียน มีประวัติตำนาน

กลุ่มที่ 3 มีตำแห่งไม่มีชื่อ ตามหัวไร่ปลายนา กลุ่มนี้เป็นก ไม่มีชื่อเฉพาะ แต่ตั้งดูแลปกปักษาระดับชาวบ้าน คนยกจน คำว่า แปะกง เป็นชื่อตำแห่ง (นายoba เกโล) ซึ่งไม่มีชื่อเฉพาะ เริ่มในช่วงบทเล็กๆ เต็กแปะกง กลางๆ กำเที่ยงใต้ตี เป็นชื่อ ตำแห่งการแบ่งระดับแปะกง

1. เต็กแปะ (ปลัด)

2. เจี้ยง กว่า แปะ กง

3. กำเที่ยงใต้ตี (นายoba เกโล) เช่น กลุ่มนี้เป็น ตั้งขึ้น ตามหัวไร่ปลายนา แต่ตั้งดูแลปกปักษาระดับชาวบ้าน คนยกจน ศาลเจ้าส่วนใหญ่ มีการอัญเชิญติดตั้งรูปเครื่องแปะกงไว้ ภายในศาลปุนเล็กๆ เป็นชื่อที่เรียกตามภาษาจีนแต่จิ้ง ส่วนเจ้าล่างเรียกว่า เป็นโถวง เป็นเทพเจ้าที่พับในเมืองไทย เป็นโถวง และ ต้าเป่อง เป็นเทพองค์เดียวกัน เป็นเทพ ที่นักเดินเรือ ในสมัยราชวงศ์ชั่ง (ช่อง) กราบไหว้กัน โดยมี ชื่อเดิมว่า “โตวง” ชื่อดังกล่าวเป็นเพียงตัวแห่ง เทพผู้ดูแล ตัวแห่งนี้ จะแตกต่างกันไปตามบุคคล เวลา และสถานที่ ผู้ดูแลรับใช้แห่งนี้ จะเป็นใครไม่อาจทราบได้ หรืออาจจะเป็น เพียงสัญลักษณ์ของบรรพบุรุษของชาวจีน โพ้นทะเลท่านนั้น ก็ได้ คำว่า เป็นโถ ซึ่งหมายถึง เป็นตี หรือที่ดังเดิม หรือโถกุ้ง ซึ่งแปลว่าหัวหน้าในสถานที่นั้นๆ บานคนเรียกย่อๆ ว่า ต้าโถ ในสมัยก่อนเมื่อผู้เป็นใหญ่ในเขตต้นนั้นฯ หรือผู้นำในเขตอื่นๆ ได้ทำคุณประโยชน์ให้แก่เขตปกครองมาหากาย เมื่อตายไปแล้ว ก็ถูกยกย่องให้เป็นเทพ จึงเรียกว่า เป็นโถวง ซึ่งหมายความว่า ผู้เป็นใหญ่แห่งเขตต้นนั้นฯ มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบปกครองรักษา หรืออีกลักษณะหนึ่งคือรูปเครื่องของเทพปุนเล็กๆ หรือปุนเล็กๆ เทพองค์นี้มีลักษณะของรูปเครื่อง ที่ไม่เหมือนกันในทุกศาลเจ้า เช่น มีหั้งที่แต่งกาย แบบชุนนางฝ่ายบุญ บังก์แต่งกายแบบ ชุนนางฝ่ายบุญ มีหนวด มือขาวถือหลุ่ย มือซ้ายถือก้อนทอง เป็นต้น เล่าปุนเล็กๆ หรือ ปีบเจ้ากงปุนเล็กๆ ในภาษาแต่จิ้งนั้น หมายถึง “ชุมชนตั้งเดิม” ดังนั้น เล่าปุนเล็กๆ จึงหมายถึง “เทพเจ้าที่คุ้มครองรักษาชุมชนตั้งเดิม” หรือก็คือเจ้าที่ของ ท้องถิ่นนั้นๆ ”

เทพประทานของศาลาแห่งนี้ คือ เทพปุนเล็กๆ ตาม ความเชื่อโบราณเชื่อว่า แต่ละท้องที่มีเทพประจำ ชาวแต่จิ้งเรียก โดยทั่วไปว่า “ตีเล่าเล่าอี้ย” หรือ “เทพผู้เป็นใหญ่ ณ ที่นั้น” ไม่ว่าชาวจีนจะอพยพไปอยู่ที่ใดก็ยังคงมีความเชื่อนี้อยู่ จึง ได้แก่สลักรูปเครื่องของเทพที่เล่าเล่าอี้ยจากไม้ขันมาเพื่อ

เคารพบุชา ภายหลังเรียกอย่างง่ายๆ ว่า “ปูนถัก” “คนที่มาให้ส่วนมากขอในเรื่องที่ว่าฯ ไปไม่ได้เฉพาะเจาะจง ส่วนมากจะขอให้ท่านคุ้มครอง สุขภาพดี งานการค้ารุ่งเรือง” การสร้างสรรค์รูปเทเพเจ้ามีทั้งเทคนิคการหล่อสำริด ปูนปั้นเขียนสี เซรามิก การแกะสลักไม้เขียนสีສ้มใส่ประดับเสื้อผ้าเครื่องทรงเดิมที่หัวแบบประเพณีการไหว้คุณที่มีที่ทางเยอรมฯ จะมากราบไหว้เพื่อให้ท่านปกปักษากษาที่ดิน ดูแลที่ดิน หรืออาณาบริเวณ อยู่ป้อมคุ้มครองคนในบ้านให้ร่มเย็นเป็นสุขและปลอดภัย

ในตลาดสด ส่วนมากจะตั้งเทพเป็นโกรกไว้ เป็นเทพประทาน หากไม่ตั้งเป็นโกรกไว้เป็นเทพประทานในศาล ก็ต้องตั้งเป็นเทพชั้นรองเพื่อจะได้ช่วยปกป้องความร่มเย็นและ การค้าเจริญรุ่งเรือง คนจีนยกเกี้ยนแมกจะอัญเชิญท่านไว้ที่ห้องเพื่อกราบไหว้ ส่วนคนจีนเดิมจะนิยมอัญเชิญท่านไว้ที่ห้องนอน เพราะถือว่าท่านเป็นเทพเจ้าที่ ในการบูชาเจ้าที่ของแต่ละบ้าน อาจมีรายละเอียดต่างกันนิดหน่อยแล้วแต่คนนิยม เช่น บางบ้านนิยมบูชาดอกไม้สด มากยัง บางบ้านต้องมีต้นกรรณิม ปักเจกันไว้ประจำที่ kraang rupนิยมมีกิมหาย (จินหวา) ประดับ แต่ใน kraang rup บางบ้านนิยมใส่ทรัพย์หรือข้าวสารที่ kraang rup บางบ้านใส่เป็นโถวงจี้ (อู่จึงจือ) หรือ เมล็ดทึ้งห้า คือข้าวเปลือกข้าวสารข้าวเหนียวแดง เมล็ดถั่วเขียว เมล็ดถั่วแดง นอกจากนี้ ก็อาจมีของบุชาที่มีความหมายเป็นมงคล เช่น พักทอง พักเงิน สับปะรด เงิน ทอง ฯลฯ แล้วก็มีของสดบุชา เช่น น้ำชา 5 ที่ เหล้าขาว 5 ที่ มะพร้าวอ่อน สาม บางบ้านไหว้รูป 5 ดอก ลึกๆ แล้วการบูชาเจ้าที่คือการไหว้รำทุ้งห้า คือ รำทุกอย่าง ดิน ไม้ น้ำ ไฟปางหรือลักษณะรูปเคารพของเทพ ปูนถัก หรือ ปูนถ่านมา เทพองค์นี้มีลักษณะของรูปเคารพ ที่ไม่เหมือนกัน ในทุกศาลเจ้า เช่น มีทั้งที่แต่งกายแบบขุนนางฝ่ายบุญ บังก์ แต่งกายแบบขุนนางฝ่ายชั้ว มีหนวด มือขวาถือหลุย์ มือซ้ายถือก้อนทอง เป็นต้น เล่าปูนถัก หรือ ปูนถัก

การกำหนดผังการวางรูปเคารพภายใต้ริเวณศาลเจ้า รูปแบบการวางและการเข้ากราบไหว้ การวางผังภายในศาลเจ้า เริ่มตั้งแต่

1. องค์ประธาน แมกจะเรียกตามชื่อศาลเจ้าตนๆ เช่น องค์ชาไห้จือ ชำอ่วงเอี้ย (กลุ่มเทพที่ชื่อตาม คำนำน) ภายใต้ศาลก็จะมีที่ตั้งไว้พัดนิขของศาล

2. ที่ตั้งส่วนใหญ่ตั้งอยู่หน้าศาลเจ้า หันหน้าเข้าองค์ประธาน บางแห่งก็อยู่ข้าง 2

3. แป๊ะกงของศาล เพื่อควบคุมดูแลพื้นที่ภายนอกบ้านคนที่ว่าไปก็ใช้ ตี่จุ่งเอี้ย

4. ศาลเจ้าที่มีชั้น 2 องค์เทพที่ต้องอยู่บนมีองค์ปோyeiyen ปோyeiyen ชื่อยุก เทพนาจา ลือทงปิง

ศาสนสถานจีนในชลบุรี

1. ศาลเจ้าจีน ชื่อของศาลเจ้า ให้ถังท้ายด้วย ให้ = ส่อง ให้จ้ออ่วงเม้งเก็ง ชำเต็กให้ ให้ = เทวสถานชำเต็ก = ไตรคุณธรรม ที่ตั้ง สมาคม ชำ = สาม เต็ก = คุณธรรมอ่วงเม้ง ชื่อ เก็ง = ศาลเจ้า เม้งเม้ง = สมาคมเครือ พุทธามาก สงเคราะห์มีส่องชั้น ลงด้วย ให้ เกาะ จะต้องมีชั้นสอง ไม่ตั้งพื้นชั้นล่าง ซึ่งก็คือ กลุ่มเทพปோyeiyen อุค นาจา (อยู่ในกลุ่มเทพมีชื่อ)

ความเชื่อเรื่องวางผัง ประดูด้านข้างฝั่งซ้าย เลี้ยง (มังกร) ขวางของเทพ เสือรูปปูนปั้นประดูมังกร ประดูเสือ จะมีรูป หรือไม่มี ก็ได้ แต่ต้องติดทั้งสองประดู โดยมองด้านทิศของเทพเป็นหลัก ชาวจีนเชื่อว่า ด้านซ้ายเป็นใหญ่

ส่วนแต่ละศาลเจ้าที่ตั้งแต่ ไม้แกะ จะนิยมไม้แกะสลักโดยทั่วไป แต่จีวิ หวาน ใจ ยกเกี้ยน จะตกแต่ง ปักกิ่งจะเรียบ ฉาบหลัง แป๊ะกง แมกจะเป็นรูปเสือ ถ้าเป็นเทพองค์อื่นก็แล้วแต่ ช่างออกแบบ

ด้านหน้าเป็นรูปมังกรประดูหน้า องค์เทพคุ้มครองที่บ้านประดู ในตำนาน จึงทำให้เรียกของจีนสมัยโบราณ ในตำนาน บริเวณประดู มีรูปปักสองข้างตรงประดูบ้าน บุชาเทพที่ประดูองค์รักษ์ผู้ประดูในตำนาน ภัยในศาลเจ้าจีนนี้ขอความภาษาจีนป้ายใหญ่ ชื่อศาลเจ้าประดูเล็ก ด้านหน้า 2 ประดูภาษาจีน เป็นตกแต่งตามเส้า สักธรรม คุณธรรม คำสอนคุณธรรม เผยแพร่ ทุกสารทิศดูกบ้า แห่งความดี เจริญเติบโต เป็นบานทั่วภาคใต้ (ประเทศไทย คือ ภาคตอนใต้ของจีน) ตามเส้า (ตุ้ยเลี้ยง) ต้องเขียนสองข้าง เรียกในเส้า เล่นภาษาอักษร ภาษาจีน กลอน กวี มีข้าวขาว เน้นความสมดุล (ตุ้ย = คู่) (เลี้ยง = สัมพันธ์ต่อเนื่อง) ถ้าคำอยู่คู่กัน อ่าน ตุ้ยเลี้ยง แต่ถ้าคำเดียวออกเสียง ตุ้ย งานมงคล ปีใหม่ ชื่นบ้านใหม่ จะใช้คำภาษาจีน ผ้าห้อย เป็นการเล่นอักษร

2. โรงเจ โดยคติของชาวจีน ถือว่า ศาลเจ้า เป็นจากรูปเคารพจะเป็นพระพุทธรูปเจ้านิภัยของจีนทั้งพื้นยานและ มหา yan ส่วนใหญ่จะตั้ง 9 องค์ โรงเจในชลบุรี เก่าแก่ที่สุด ที่ถนนเจตนา จำนวน มีอายุ 110 ปี

3. กลุ่มวัดจีน ในชลบุรี

3.1 วัดเทพพุทธราม ไกล์เดลิมไทย (เซียนอุคย์) เชียง (เทพอุค) พระพุทธ ยี่ (วัด)

3.2 วัดโพธิ์ทัตตาม ศรีราชา ในตัวเมือง โพว เต็ก ยี่ วัดโพธิ์เต็ก เต็ก ความดีคุณธรรม เข้าไปในวัดมี องค์ประธาน 3 องค์ พระยูไโล เซ็กเกี้ย พะพุทธเจ้า ปัจจุบัน (องค์กลาง) องค์ซ้าย อองหนี่ท่ออุค (ออมิตตะพุทธ) อดีตองค์ขวา เอี้ยซือสุก เลี้ย ถือขอญา พะพุทธเจ้า อดีต ซึ่ได้เที่ยวห้องด้านข้าง 4 (ห้าว กู มีแท่นหน้าประราน หันออก พะยัม พระสังฆจาย พะพุทธเจ้าพระโพธิ์สัตต์วอโลกิเตศวร หันเข้า พระรักษาคุ้มครองวัด ศาลาเจ้า องค์ประธาน อุยู้ข้าง มีกวนอิม ชาวยีนถือว่าเป็นผู้ชาย เป็นพระเจดีย์ แล้วแต่จะสร้างวัด ไม่มีที่ติ

การวิเคราะห์คุณค่า ความสำคัญและบทบาทของศาลาเจ้าจีน

ในการสืบสานอนุรักษ์ ประเพณีการเคารพกราบไหว้ ศาลาเจ้าจีน ผู้มีบุญพาทานในการสร้างศาลาเจ้า ได้แก่ ผู้บริจาก ผู้สนับสนุน ผู้นำการบริหารงานศาลาเจ้า ส่วนโครงสร้างการบริหาร ศาลาเจ้า จะดำเนินการโดยคณะกรรมการศาลาเจ้าหรือกรรมการ บริหารมูลนิธิการส่งเสริมกิจกรรมศาลาเจ้า ซึ่งเป็นผู้มีบุญมีร่วร่วม สังคมยอมรับ ตระหนูก่างอก และในการสร้างศาลาเจ้านั้น ผู้บริจาก จะเป็นผู้มีจิตศรัทธา เลื่อมใส ร่ารวยจากการทำธุรกิจและ เสียสละเงินเพื่อสร้างกุศลบุญให้ โดยการสร้างศาลาเจ้า ผู้สนับสนุนมักจะเป็นผู้นำ นักปกครองห้องถิน นักการเมือง นายกองการบริหารส่วนจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ นายกเทศมนตรี คณะกรรมการเทศบาล ประธานคณะกรรมการ ศาลาเจ้า ประธานชุมชนประธานมูลนิธิ สมาคม ประชาชน ในชุมชนและผู้ลี้ภัยในช่วงที่ไม่สงบ

ด้านคุณค่า การแหงคำสอนข้อความภาษาจีนตาม ป้ายใหญ่ ชื่อศาลาเจ้า ประทูเล็ก ด้านหน้า 2 ประทู ภาษาจีน เป็น ศิลปะการตกแต่งตามเสา งดงามด้วยสีและลดลายแบบจีน ความหมายแหงเน้นสัจธรรมคุณธรรมคำสอนคุณธรรม เพยแพร หลักความดีงาม

ดูกบวทุกสารทิศในภาพเขียนเป็นดอกไม้แห่งพุทธบูชา แห่งความดีความงาม ความเจริญเติบโต เป่งบานทั่ว ตามเสา (ตุ้ยเลี้ยง) ต้องเขียนสองข้าง เขียนในเสา เล่นภาษาอักษร

ภาษาจีน กลอน บทกวี มีซ้ายขวา เน้นความสมดุล (ตุ้ย - คู่) (เลี้ยง - สัมพันธ์ต่อเนื่อง) ถ้าคำอยู่คู่กัน อ่าน ตุ้ยเลี้ยง แต่ถ้าคำเดียว ออกเสียง ตุ้ย งานมคงลง ปีใหม่ ขึ้นบ้านใหม่ เทศกาล จะใช้ คำภาษาจีน ผ้าห้อยตกแต่ง เป็นการเล่นอักษรเล่นคำเพื่อ การอวยพรและความเป็นสิริมงคลการตีอนความจำความฝีดี ชื่อสัตย์

ข้อเสนอแนะและแนวทางการอนุรักษ์

ศาลาเจ้าจีนพื้นที่สุ่มน้ำ บางปลาสร้อย บางปะกง มีคุณ ทางการศึกษาสถาปัตยกรรม และคุณค่าทางศิลปกรรม การเป็น สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญในกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม กลุ่มศาลาเจ้าจีนแห่งนี้ ที่คนบางปลาสร้อย อำเภอ เมืองชลบุรีเรียกันว่าหน้าเก่งถนนพระยาสัจจาเข้าสู่ชิรปราการ อยู่ระหว่างตลาดน้ำและตลาดล่าง เป็นสถาปัตยกรรมที่มีคุณค่า ควรแก้การอนุรักษ์ เนื่องจากศาลาเจ้า เป็นโบราณสถานสำคัญ ที่ชุมชนประชาชนยังมีการเข้าไปกราบไหว้ตลอด

จากการสำรวจเก็บข้อมูลภาคสนามไม่สะเดาะ棵 คุณเริ่ม เสื่อมความนิยมทำให้ทราบว่าศาลาเจ้าบางแห่งมีความเก่าแก่ สภาพทรุดโทรมถูกทิ้งร้าง การเดินทางเข้าไปไม่สะดวกจึงควร ต้องมีการเสนอเพื่อเป็นรูปแบบแนวทางการอนุรักษ์ที่มีความ เหมาะสมโดยเน้นอนุรักษ์มากกว่าพัฒนาสร้างใหม่ เพราะ ศาลาเจ้ายุคก่อนถือเป็นสถาปัตยกรรมที่มีคุณค่าทางศิลปกรรม อย่างมากซึ่งไม่สามารถสร้างทดแทนขึ้นใหม่ได้เป็นการ รักษาคงสภาพเดิมและฟื้นฟูซ่อมแซมปรับปรุงส่วนที่เสียหาย ไม่เปลี่ยนแปลงรูปแบบลักษณะจากการใช้งานในอดีตให้มีการ พัฒนาปรับปรุงสภาพแวดล้อมอยู่ในขอบเขตไม่ให้เกิดผลเสีย ภัยที่สำคัญต่ออาคารศาลาเจ้าเก่า

แนวทางการอนุรักษ์ศาลาเจ้า ควรมีการรวบรวมดำเนินการ ขึ้นทะเบียนศาลาเจ้าเก่าที่ถูกทิ้งล้างทรุดโทรมมีคุณค่าสูงเป็น โบราณสถานตรวจสภาพและดำเนินงานอนุรักษ์ศาลาเจ้าโดย ต้องรักษาองค์ประกอบสำคัญของศาลาเจ้า คือ รูปแบบทาง สถาปัตยกรรม ภาระผังบริเวณที่ว่าง องค์รูปเคารพ เทพประธาน ศิลปกรรมหลากหลายสถาปัตยกรรม ประดิษฐ์ ประดิษฐ์ ประดิษฐ์ เพื่อพิธีกรรมทางศาสนา สร้างความเข้าใจและจิตสำนึก ทัศนคติ ที่ถูกต้องต่อคุณค่าของโบราณสถานการอนุรักษ์ ต่อกรรมการ ศาลาเจ้าและประชาชนชุมชนใกล้เคียง ผู้สักการะ ยังมีการเสนอ

ให้องค์กรท้องถิ่นจัดตั้งฝ่ายทะเบียนการดูแลงานอนุรักษ์ และพัฒนาด้านข้อมูลความรู้ของศาลเจ้าในท้องถิ่นศาลเจ้าจีนในพื้นที่ลุ่มน้ำ บางปลาสร้อย - บางปะกง การวางแผนทางสถาปัตยกรรม

ส่งเสริมงบประมาณการบริหารจัดการศาลเจ้าที่ขาดเงินทุนศึกษาพัฒนาในเรื่องข้อมูลความรู้วิชาช่างสถาปัตยกรรมและศิลปกรรมจีนต่อไป

บรรณานุกรม

- กุลศิริ อรุณภาคย์, ศาลเจ้า ศาลจีนในกรุงเทพฯ (2553) กรุงเทพฯ: มิวเซียมเพรส.
- จิตรา ก้อนนนทเกียรติ. (2557). คู่มือให้วัดเจ้ายุคใหม่ ให้วัดอย่างไรให้โชคดี (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จิตรา.
- ตนัย ผลีกมณฑล (2556). เอกสารประกอบการบรรยาย เรียนรู้สถาปัตยกรรมจีนและลายประดับผ่านศาลเจ้าจีนย่านเยาวราช. กรุงเทพฯ: ศูนย์แต่งจิววิทยา, มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ วิทยาเขตยศเส.
- ถาวร ศิกข์โภคล. (2557). เทศกาลจีนและการเช่นไหร. กรุงเทพฯ: มดิชน.
- ธิรชัย ทองธรรมชาติ. (2553). รวมเรื่อง “เมืองชล”. กรุงเทพฯ: บริษัทพันนาบรรจุภัณฑ์จำกัด.
- นวรัตน์ ภักดีคำ. (2553). เพทเจ้าและสิ่งศักดิ์สิทธิ์จีน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อมรินทร์.
- บุญเดิม พันรอบ 2556 วัฒนธรรมจีนที่ศาลเจ้าในภาคตะวันออก. ชลบุรี. ทุนสนับสนุนการวิจัยคณาจารย์ศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา .
- ปิยะแสง จันทรวงศ์ไพศาล.(2552). 108 สัญลักษณ์จีน. กรุงเทพฯ: ชีเอ็คยูเคชั่น.
- พีระ เพพพิทักษ์ และคณา. (2537). บุณเมืองฉะเชิงเทรา. กรุงเทพฯ: แคนคิด มีเดีย.
- ภารดี มหาชันร์, นันท์ชญา มหาชันร์. (2553). ตระกูลแซ่ในจังหวัดชลบุรี: วิถีและพลังชลบุรี: คณาจารย์ศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มารุต อัมรานันท สมาน สรรพศรี. (2541). ข้อมูลสิ่งแวดล้อมทางศิลปกรรมจังหวัดชลบุรี ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดชลบุรี. กรุงเทพฯ: เลี้ยงเชียง กำรพิมพ์.
- วันทิพย์ สินสุงสุด. (2536). จีน-เทศกาลและวันสำคัญ. กรุงเทพฯ: สายใจ.
- วัลภา บุรุษพัฒน์. (2517). ชาวจีนในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: พิทยาอินเตอร์เนชั่นแนล.
- สมาน สรรพศรี. (2556) โครงการวิจัย “การศึกษาศาลเจ้าจีนในจังหวัดชลบุรี คติ ความคิด ความเชื่อ กำเนิดและพัฒนาการ” ได้รับทุน สนับสนุนจากคณาจารย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เสถียร โพธินันทน์.(2543) กระแสพุทธธรรมฝ่ายหมาย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาภูมิวิทยาลัย.
- อรรคอพล สาดัม. (2545). “ประวัติศาสตร์ความสัมพันธ์ชาวจีนกับผู้ปกครองความเชื่อพิธีกรรมในศาลเจ้าจีนจังหวัดเชียงใหม่” ศิลปวัฒนธรรม. ฉบับที่ 268 วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2545